

Landbúnaðurin og dálking

ÓHAPPIÐ við stóra køstinum á Vatnaskørðum, sum skrædnaði og harvið elvdi til so álvarsliga dálking av Høydalsá, at alt lív varð týnt eftir bert lítla lótu, kann ikki annað enn minna okkum á týðningin av bestu umhvørvistrygd eisini innan landbúnaðin.

BÓNDIN bar seg so frægt at sum til bar og fekk við hjálp av góðum fólkum og góðum tólum avmarkað vanlukkuna og líta vit á, at allir útvegir verða royndir fyri at fáa annan køst ella tryggja verandi køst enn betur.

VIT ugga okkum við, at lív kanska aftur sæst í ánni um eitt hálvt ár ella so, men at tað ikki átti at kunna hent, eru vit øll samd um. Heldur ikki hava vit nakra orsök til at halda, at hesin køstur var so øðrvísi ella vánaligari enn aðrir, og gera tí væl í at fata hetta óhapp sum eina álvarsliga áminning og ávaring um, hvat ið henda kann so manga

aðrastaðni í landinum.

VIT vita, at trupulleikar mangastaðni standast av køstafrárenslum út í ár og vøtn. Eisini at alt ov lítið hevur verið gjørt fyri at minka slíka dálking. Talan er í veruleikanum mangan um sterk-an ammoniakløg, sum í sjálvst rættuliga smáum nøgðum ikki bert týnir alt djóralív, men sum sanniliga eisini kann vera vandamikil fyri spælandi børnini.

ØLL fegnast vit um, at vit nú sjálvir kunnu framleiða ta mjólk okkum tørvar, og hartil góða, men her sum allastaðni hevur økta mjólkframleiðslan kravt sín prís av náttúruni. Dálkingina av nógv økta neytahaldinum kunnu vit ikki burturforklára, men vit vóna kortini, at livast kann við hesum, um øll hugsandi fyrirvarni verða sýnd. Men her sum so manga aðrastaðni hevur tað knípt við at yvirskoða avleiðingarnar, áðrenn stóra takið til at tryggja egnu mjólkframleiðslu varð tikið.

AFTANÁ kunnu vit sum

bøndur verða samd um, at skilagott hevði verið, at gjørt fyrireikingararbeiðið eitt sindur betri og sum við øðrum byggibúningum tryggjað okkum munandi frægari móti slíkum óhepnem árinum.

IVAST tó ikki í, at vit nú eru vorðnir klókari og taka upp henda táttin beinanvegin, og skuldi talan verið um stuðul til hetta arbeiði, mugu teir myndugleikar, sum saman við dúgliku búnaðarfólkum okkara hava besta skilið fyri trupulleikunum, taka neyðugu stigini og fíggarliga prioritera se. e. ið, at bilbukt sum best fæst við teirri umhvørvishóttan, fleiri ótryggir køstar og mangan tilvildarlig frárensl eru.

DØMI av Vatnaskørðum er kanska eindømi, eftirsum køsturinn skrædnaði, men í veruleikanum hava fleiri av náttúruvakrastu økjum okkara verið úti fyri meira og minni áhaldandi dálking av sama slag og tað má sigast at vera ov vánaligt, at óhapp sum hetta skal til fyri at fáa okkum at taka okkum um

reiggj.

LANDBÚNAÐURIN er sum annað virksema við til at tryggja lívsgrundarlagið hjá mongum føroyingum og er í sjálvum sær kanska ikki størri umhvørvishóttan enn annað virksema, alingin kanska, men eins lítið nøktandi tað kann vera fyri alarar okkara, at umstøðurnar á firðunum gerast alsamt vánaligari er tað ivaleyst fyri landbúnaðarvinnuna at liva við hesum ótryggu viðurskiftum.

VÆL vita vit, at vit ikki kunnu liva av at sópa upp eftir hvørjum øðrum, men vísa vit ikki málum sum hesum neyðuga ansin, kundi hent, at minni gjørdist at sópa upp eftir í heila tikið. Tað kann ikki vera ætlanin. Heldur skal landbúnaðurin mennast, men við øllum hugsandi fyriliti.

sosigaley

Dimmalætting

DALEBLAÐ

14. SEPTEMBER

FRIÐ FØROYAR

NORÐLÝST

Ein og hvør er sáligur í sínari trúgv

Dimmulesari skrivur týsdagin, at eingin verðsins meining er í øllum hesum føroysku bløðunum. Tey heldur ørkymla fólk enn upplýsa — enná við almennum stuðulspengum og sigur m.a., at

stuðulin úr landskassanum til hesa partapolitisku villleiðing er við til at maa stóðid undan eini frælsari pressu, sum borgarin kann vera tryggur við roynir at bera so røtt og sonn tíðindi sum gjørligt.

Serligt stíkní hefur «brævskrivarin» til tað blað, ið oftast kemur út og gitir so hvi hetta stóra tak

varð tikið. Lesarin skrivur m.a.

tað eina partapolitiska blaðið for undir at geva blaðið út hvønn dag í vikuni. Ikki tí at teir mettu, at hetta varð neyðugt fyri at geva borgaranum eina meira holla upplýsing, men av berum ótta fyri at teirra politiski flokkur, sum orsakað av nokrum grundleggjandi politiskum brølarum, sum tað kemur at taka skattaborgaranum 10-tals ár at gjalda aftur, stóð til at missa atkvøður.

Hini flokkspolitisku bløðini, sum enn ikki eru farin av knóranum, umhuga nú henda møguleikan.

Vit hava onga orsök til at dylja, at eisini vit verða

stuðlaðir av flokki okkara og tað væl. Talan er tó ikki um allar politisku upplýsingarpengarnar, tí tað er hóast alt bert ein flokkur, ið kann nýta hesar til Matheus-veitslu og EEC-fundar- og útferðarpengar burturav. Hvussu nógv meira upplýsandi hetta er fyri føroyingar, loyva vit okkum at ivast í.

Ensídug vurdering

At Sosialurinn eisini hevur loyvt sær at hava eina meiting um, hvussu stóða sambandsins farnu ár er broytt til javnaðarflokkin, fellur ikki í heilt góða jørd hjá sambandinum, sum rætt uppundir, at broytta stóðan flokkanna millum skal hava elvt til hóp-útmeldan úr javnaðarflokkinum í árunum 85-89, men við gongur tó,

at nogle af disse blot et par år senere igen var at finde blandt det samme undsagde Socialdemokratis støtter, da andre partier havde påtaget sig den utaknemlige opgave at gå i gang med at rette op på den afslørede økonomisk kaotiske situation, som det socialdemokratiske ledede landsstyre havde efterladt samfundet i, og måtte iværksætte tyngende, men desværre nødvendige foranstaltninger, er en anden historie.

Nei, so bannsett er Dimma heldur ikki, at hon ikki viðrøknur seinasta valurslitið, sum fyri javnaðarflokkin avgjort ikki bendi á nakra hópflýggjan úr flokkinum, heldur tvørturímóti.

Tvær flokskur til forsiðuna

Okkurt av bløðunum ger so nógv burturúr søguni um tær báðar sovjettskú genturnar, sum herfyri royndu at sleppa av við tvær vodkaflokskur í Havn, at blaðið fær eina forsiðu burturúr hesum litla máli.

Men sjálvsagt, genturnar vóru sovjettskú ar og tær sôu sambært blaðnum «bligar út». Onnur framerki fyri blaðnum, sjáldsom hjá sovjettskú konufólkum, so sum cowboyklæði og bleiktir fruntar, verða eisini nevnd. Tó heldur blaðið seg frá beinleiðis at gita um, hvat tær annars kundu funnið uppá at «selt», men hevur ivaleyst sína meining um tað eisini.

Vanlukkan hjá gentunum man neyvan

vera, at tær av ókunneleika ella býttleika vóru í holt við at gera seg inn á okkara so einastandandi rúsdrekkalóg, sum blaðið annars dag og dagliga talar fyri at fáa broytta, so eisini út-lendingar kunnu drekka seg frá sans og samling í Føroyum, men at tær vóru sovjettskú — úr hesum satans ríki, sum kortini bestu stuðlar blaðsins meira enn aðrir føroyingar hava iðki á knønum fyri at koma í samvinnu við.

Vit skulu avgjørt halda okkum frá at siga nokrum, hvat vert er at skriva um, men munandi meira «positivt» hevði verið, um blaðið kanska greiddi okkum frá, hvussu nógv «menn teirra» higartil hava fingið burturúr hesum silda- og russaraevintýrum annars.